

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu,
Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 06 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, declarat de inculpatul

Guțanu Andrei xxxxx,

condamnat anterior prin:

1) decizia Curții de Apel Chișinău din 08.05.2018, în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.03.2019 – 06.02.2020,
instanța de apel: 26.02.2020 – 01.07.2020,
instanța de recurs: 11.09.2020 – 02.12.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 06 februarie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Guțanu Andrei a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare și art. 190 alin. (1) lit. b) Cod penal, 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de angajarea persoanelor la lucru peste hotarele țării pe un termen de 2 ani, din 06.02.2020, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, 16.01.2020.

De la Guțanu Andrei s-a încasat în beneficiul lui Ciuciuleanu Vladimir prejudiciul moral în mărime de 2000 lei, iar în folosul lui Postica Petru și Dodonu Tudor prejudiciul material în sumă de a câte 5146 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Sârbu Nicolae, dar în privința lui hotărârile judecătorești nu sunt atacate.

De la Guțanu Andrei și Sârbu Nicolae s-a încasat, solidar, în beneficiul lui Ciuciuleanu Vladimir cheltuieli de judecată în sumă de 4000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Guțanu Andrei, la 09.12.2018, aproximativ orele 19.00-20.00, împreună și de comun acord cu Sârbu Nicolae, aflându-se în incinta localului „Torro Burgers”, din adresa str. Alecu Russo 65/1, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, inducându-l în eroare pe Ciuciuleanu Vladimir prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sub pretextul organizării angajării în câmpul muncii în Finlanda, a primit de la acesta mijloace bănești în sumă de 250 euro, care conform cursului oficial euro/md stabilit de către BNM constituie 4872,025 MDL, însă, nu și-a onorat angajamentul asumat, a însușit mijloacele bănești primite de la Ciuciuleanu V. și se eschivează de la rambursarea sumei de bani menționate, astfel, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 4872,025 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, Guțanu Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită de două persoane.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin escrocherie, prin intermediul rețelei de socializare ”facebook”, a plasat un anunț că chipurile oferă servicii de angajare în câmpul muncii în or. Reus, Spania. La 20.06.2019, aproximativ orele 15:30, aflându-se în apropierea Centrului comercial ”Unic”, mun. Chișinău, i-a indus în eroare pe Postica Petru și Dodonu Tudor, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calității substanțiale a obiectului, determinată de comportamentul său viclean, creându-le o pretinsă și falsă realitate precum că în schimbul unei remunerări de 250 euro per persoană, poate organiza plecarea lor în Spania la lucru. În continuarea acțiunilor sale criminale, la 21.06.2019, aproximativ orele 11:10, aflându-se în apropierea Centrului comercial ”Fidesco” din str. Moșilor 4, mun. Chișinău, a solicitat și a primit de la Postica Petru și Dodonu Tudor câte 250 euro, echivalentul a 5146 lei, bani pe care i-a însușit, iar pretinsele angajamente asumate privind organizarea deplasării numiților la muncă în Spania nu și le-a îndeplinit, prin care fapt le-a cauzat părților vătămate daune în proporții considerabile.

Prin acțiunile sale intenționate, Guțanu Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului, determinată de comportamentul viclean, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 16 alin. (2), 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă - art. 190 alin. (1) Cod penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, și o infracțiune gravă - art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, doar prin condamnare în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și pe art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, urmând a-i fi stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare.

3. Avocatul Victor Babără, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării conform art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că, inculpatul s-a căit sincer de comiterea infracțiunilor comise, a solicitat examinarea cauzei penale în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, a recuperat parțial paguba, în mărime de 250 euro, părții vătămate Ciuciuleanu V., mama sa Pușcă (Potlog-Guțanu) Viorica este invalid pe viață și se află la tratament medical în Italia cu diagnoza - leucemie, unde este nevoită să lucreze pentru tratament.

Având în vedere persoana inculpatului și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a lui Guțanu A. poate fi atins cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, potrivit art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond, la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ori, infracțiunea săvârșită de către Guțanu A. prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar cea de la art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal - din categoria infracțiunilor grave.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea și individualizarea pedepsei, în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal,

instanța de fond corect a reținut ca circumstanță agravantă faptul comiterii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, ca circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției.

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

În temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, inculpatul anterior a mai fost condamnat, în baza prevederilor art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 u.c.

Astfel, la caz s-a atestat că, deși inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea de delapidarea a averii străine, la 09.12.2018 și 20.06.2019 iarăși a comis infracțiuni contra patrimoniului, prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) și 190 alin. (1) Cod penal.

În acest context, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, instanța de fond legal și justificat a aplicat față de inculpat, o pedeapsă sub formă de închisoare, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal, care urmează a fi aplicate într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă — amendă, până la cea mai aspră - închisoare.

Prin urmare, prima instanță corect a concluzionat că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, conform prevederilor art. 90 Cod penal, nu va duce la corectarea inculpatului, or, acesta a avut deja posibilitatea de a se corecta și reeduca, fiind anterior condamnat, însă careva concluzii totuși nu a făcut și nu a pășit pe calea corectării, săvârșind din nou infracțiuni contra patrimoniului prevăzute la art. 190 alin. (1) și 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Dimpotrivă, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și relațiile sociale cu privire la securitatea și ocrotirea circulației patrimoniului unor persoane și relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Cât privește alegațiile apărătorului expuse în cererea de apel, precum că practica judiciară demonstrează faptul că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, instanța de apel a menționat că de asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă, nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Solicitarea avocatului în privința aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, este inoportună la caz, în situația în care, inculpatului i s-a acordat deja șansa de a-și corecta conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind o nouă infracțiune cu intenție.

Vis-a-vis de alegațiile apărătorului, instanța de apel a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, considerând că această pedeapsă va atinge scopul sancțiunii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a comiterii de noi infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa sub formă de închisoare stabilită prin sentință este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei cu închisoarea în privința lui Guțanu A. corect a ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod penal.

Deci, pedeapsa sub formă de închisoare cu executare este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar argumentele invocate de către partea apărării în apelul declarat privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal sunt doar declarative, fără temei legal, nefiind confirmate de probe pertinente ce ar servi temei de aplicare a suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei în ordinea art. 90 Cod penal sau o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Recurentul a invocat că, s-a căit sincer de comiterea infracțiunilor comise, a solicitat examinarea cauzei penale în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, a recuperat parțial paguba, în mărime de 250 euro, părții vătămate Ciuciuleanu V., mama sa Pușcă (xxxx) Viorica este invalid pe viață și se află la tratament medical în Italia cu diagnoza - leucemie, unde este nevoită să lucreze pentru tratament.

Având în vedere persoana lui și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, realizarea scopului pedepsei penale de reeducare poate fi atins cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, potrivit art. 90 Cod penal

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, inclusiv de prevederile art. 61, 75 și 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina, s-a căut și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis două infracțiuni - mai puțin gravă și gravă, mai fiind condamnat anterior, nu a recuperat integral dauna cauzată, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Guțanu Andrei xxxx împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 06 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, pe motiv că este vădit neîntemeiat. Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun